

הפתחון הוציא ששה מועדים, והם את השמים ואת הארץ. ומנין שהם ששה בשמים והארץ? זהו שכתוב כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. כי ששת ודאי שהם ששה. ומשום זה לא אמר כי בששת ימים.

ובמו שנאמר עדות בעולם הפתחון. זהו שכתוב מה אעידך, כך יש עדות בשמים ובארץ. זהו שכתוב העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. הרי העולם העליון בראשית, והעולם הפתחון בראשית, ואלו הם שני משפנות לאביר יעקב. אם כן, אחר שאמר אלה מועדי ה' מקראי קדש שהם ששה.

מהו במועדים שאמר אחר כן? אלא אין רשות לקרא להם אלא במועדים, שהיא מלכות. ובמקום אחר אמר אלה הם מועדי ה' הוא בהפוך אותיות מ"ה, וזהו אלה הם מועדי. וזהו שמיני חג עצרת, שהוא חג בפני עצמו.

בא וראה, אלה מועדי ה' הולכים על תקון הגוף של המלך הקדוש, ואלה הם: פסח - זרוע ימין של המלך, וזה חסד, ובשבילה נאמר הימין מקרבת. ראש השנה - זרוע שמאל של המלך, וזו גבורה, ובשבילה נאמר שמאל דוחה. שבעות - זה הגוף של המלך, וזו תפארת, העמוד האמצעי. חנכה ופורים - אלה הם שתי השוקים של המלך, שעליהם שורה הנס, ובשבילם נאמר אלה פקודי, שתי מצוות ודאי, שבשבילם נאמר פקד פקדתי. שני נביאים, שני משיחים הם ודאי.

כך העבר על הפקדים - זה היסוד, וזה חג הסוכות כלול הוא בצבא שלו. ולמה נקרא כל?

השמים ואת הארץ. ומנין דאנון שית בשמים והארץ, הדיא הוא דכתיב פי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. פי ששת ודאי דאנון שית. ובגין דא לא אמר פי בששת ימים. ובמה דאתמר עדות בעלמא תתאה. הדיא הוא דכתיב מה אעידך, הכי אית עדות

בשמים ובארץ. הדיא הוא דכתיב (דברים ד כו) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. הא עלמא עלאה בראשית, ועלמא תתאה בראשית, ואלין אנון תרין (תהלים קלב ה) משפנות לאביר יעקב. אם כן פתר דאמר אלה מועדי ה' מקראי קדש, דאנון שית.

מאי ניהו במועדים דאמר פתר כן. אלא לית רשו למקרי לון אלא במועדים דאיהי מלכות. ובאתר אחרא אמר (ויקרא כג ב) אלה הם מועדי ה' הם איהו ביהפוך אתון מ"ה. ודיא איהו אלה ה"ם מועדי. ודיא איהו שמיני חג עצרת דאיהו חג בפני עצמו.

הא חזי, אלין מועדי ה', אזלין על תקוונא דגופא דמלכא קדישא, ואלין אנון פסח דרועא ימינא דמלכא, ודיא חסד, ובגין דאתמר ימין מקרבת. ראש השנה דרועא שמאלא דמלכא, ודיא גבורה, ובגין דאתמר שמאל דוחה. שבעות דא גופא דמלכא, ודיא תפארת, עמודא דאמצעיתא. חנכה ופורים אלין אנון תרין שוקין דמלכא, דעליהו שריא נס, ובגין דיהו אתמר אלה פקודי, תרין פקודין ודאי, דבגין דיהו אתמר (שמות ג טז) פקד פקדתי.

תרין נביאים, תרין משיחין אנון ודאי. כך העבר על הפקדים (שם ל יג), דיא יסוד, ודיא חג הסוכות כליל מכלהו, ואיהו העבר על הפקדים. דאנון נצח והוד הוא בצבא מכלם, והוא העבר על הפקדים. שאותם נצח והוד, אות

משום שעליו שורה בינה, שהיא
השביעית. (י"ם ב"ל)

י"ם, זה יום הכפורים, היא ודאי,
ועמה חמשים שערים של חרות
בחשבון כל, בינה בן י"ה, שהוא
הולך מהלך חמש מאות שנים,
ומגיע ליסוד, שהוא חג הסוכות,
כדי להתחבר עם הפלה שלו,
שהיא חג שמיני עצרת. ובשעה
שהם בחבור אחד, נקראו שניהם
כ"ל פליה. פסח צריכים ישראל
לומר בו הלל גמור והלל שאינו
גמור. הלל גמור לקבועו.

ספר שני

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע
ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם
ועד (דניאל י"ב). והמשפלים - אלו
רבי שמעון וחבריו, יזהרו
כשהתכנסו לעשות את החבור
הזה, שהוא מזהר העליון
שלמעלה, הרצון העליון התגלה,
נתנה רשות לרבי שמעון וחבריו
לגלות בו רזים נסתרים עמקים,
ולכל הנשמות של הישיבה
שלמעלה, והישיבה התחתונה,
ולשבעה הרים עליונים, שהם
שלושת האבות והרועה הנאמן
ואהרן ודוד ושלמה, ואלהיו
עמם, ולכל הנשמות של
הישיבות שהולכים מערטלים,
והמלאכים שממנים עליהם,
והולכים מערטלים בשבילם,
שהם בתולות אחריה רעותיה של
השכינה. שהיא מערטלת מהם,
והם מערטלים ממנה. וכך הם
צבאות המלך מערטלים ממנה,
שפתוב (ישעיה לב) הן אראלם צעקו
חצה מלאכי שלום מר יבכיון.
ובנין לנו שהשכינה יחידה
מצבאותיה? זהו שפתוב איכה
ישבה בך. א"י כ"ה ישבה בך,
שנאמר בו (תהלים קמ"ה) וחסידך
יברכו כ"ה. ועל הקדוש ברוך הוא

שלו. ולמה אתקרי כל, בגין דעלה שריא בינה
דאיהי שביעאה (י"ם ב"ל).

י"ם, דא יום הכפורים, איהי ודאי, ועמה חמשים
תרעין דחירו בחשבון כל. בינה בן י"ה,
דאיהו אזיל מהלך חמש מאה שנין, ומטי
ליסוד דאיהי חג הסוכות. בגין לאתחברא
בכלה דילה דאיהי חג שמיני עצרת. ובשעתא
דאנון בחבורא חדא, אתקריאו תרויהו כ"ל
פל"ה. פסח צריכין ישראל למימר ביה הלל
גמור והלל שאינו גמור. הלל גמור לקבועו
(חסר כאן).

ספרא תננא

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים כפוכבים לעולם ועד (דניאל
י"ב). והמשפלים, אליו רבי שמעון וחבריו,
יזהרו כד אתפנשו למעבד האי חבורא דאיהו
מזיהרא עלאה דלעלא, רעותא עלאה
אתגליא, רשותא אתיהיב לרבי שמעון וחבריו
לגלאה ביה רזין סתימין עמיקין, ולכל
נשמתין דמתיבתא דלעלא, (דקיד ע"א) ומתיבתא
תתאה, ולשבע טורין עלאין, דאנון תלת אבהן
ורעיא מהימנא ואהרן ודוד ושלמה, ואליהו
עמהון, ולכל נשמתין דמתיבתאן דאזלין
ערטילאין, ומלאכין דממנן עליהו, ואזלין
ערטילאין בגיניהו, דאנון בתולות אחריה
רעותיה דשכינתא, דאיהי ערטילאה מנהון
ואנון ערטילאין מנה. והכי אנון חילין דמלכא
ערטילאין מנה, דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם
צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון.

ומנא לן דשכינתא יחידא מחילהא, הדא הוא
דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בך. א"י
כ"ה ישבה בך, דאתמר ביה (תהלים קמ"ה)
והסידך יברכו כ"ה. ועל קודשא בריך הוא

ושכינתו אמר הפתוב (משלי כז)
כצפור נודדת מקנה פן איש נודד
ממקומו, שנאמר בו (שמות טו) ה'
איש מלחמה. ובזמן שהיא
מערטלת, תלמידי חכמים
וצדיקים ואנשי מדות שלה, כלם
הולכים ונודדים ממקום למקום,
מאתר לאתר, כמו שבארוה בעלי
המשנה, דור שבן דוד בא, אנשי
חיל יסובבו מעיר לעיר, ולא
ירחמו.

ומשום זה הספים הקדוש ברוך
הוא ושכינתו לעשות את החבור
הזה על יד אותו שהתגלה, וכנס
בו עליונים ותחתונים למצא בו
מנוחה לשכינה בגלות, וחרות
לה ולבניה. זהו שכתוב (תהלים פד)
גם צפור מצאה בית ודרור קן
לה. והיא שנאמר בה (ויקרא כה)
ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה.
אשר שטה אפרוחיה - אלו
שנאמר בהם (דברים כב) והאם
רבצת על האפרחים, והם בעלי
הכנפים, שבהם נאמר (יחזקאל א)
וארבעה פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם. שאלה הם
שממנים על בעלי המשנה,
שרוחם פורחת מהם.

או על הביצים - אלו האופנים
שממנים על בעלי המקרא.
שבשביל החבור הזה, והאם
רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים,
אלו שנאמר בהם בנים אתם לה'
אלהיכם. אלו רבי שמעון וחבריו
ומורי הישיבה שעושים את
החבור הזה.

והחבור הזה היה כמו תבת נח
שהתפנסו בה כל מין ומין. כף
מתפנסים בחבור הזה כל נשמות
הצדיקים ואנשי מדות, שנאמר
בהם (תהלים קיח) זה השער לה'
צדיקים יבאו בו. ואחרים שאינם
מתפנסים אליו, שנאמר בהם (דברים

ושכינתה אמר קרא (משלי כז ח) כצפור נודדת מן
קנה פן איש נודד ממקומו, דאתמר ביה (שמות
טו) ה' איש מלחמה. ובזמנא דאיהי ערטילאה,
תלמידי חכמים וצדיקים ואנשי מדות דילה,
פלהו אזלין מנדיין מדוה לדוה, מאתר לאתר.
כמה דאוקמוה מארי מתניתין דור שבן דוד
בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא ירחמו.
ובגין דא אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתה
למעבד האי חבורא, על יד ההוא
דאתגליא וכניס ביה עלאין ותתאין לאשפחא
ביה נייחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה
ולבנהא. הדיא הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה. והיא דאתמר בה
(ויקרא כה י) ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה.

אשר שטה אפרוחיה, אלין דאתמר בהון (דברים
כב ו) והאם רבצת על האפרחים. ואנון
מארי דגדפין דאתמר בהו (יחזקאל א ו) וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם. דאלין
אנון דממנן על מארי מתניתין דרוחיהון
פרחין מנהון.

או על הביצים, אלין אופנים דממנן על מארי
מקרא. דבגין האי חבורא, והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים, אלין אנון דאתמר בהון (דברים יד א) בנים
אתם לה' אלהיכם. אלין רבי שמעון וחברוי
ומארי מתיבתא דעבדי האי חבורא.

והאי חבורא הוא כגונא דתבת נח דאתפנש
בה כל מין ומין, הכי מתפנשין בהאי
חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות,
דאתמר בהון (תהלים קיח כ) זה השער לה'
צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין
מתמן. וכד אתגליא האי חבורא, בעלמא,
צדיקים, נדחים משם. וכשהתגלה החבור הזה בעולם, רבים